

يعقوب

۱۲ برکت می‌گیرد کسی که وسوسه را تحمل کند، زیرا که چون آزموده شد، آن تاج حیاتی را که خداوند به محبتان خود وعده فرموده است خواهد یافت. ۱۳ هیچ‌کس چون در وسوسه افتد، نگوید: «خدا مرا وسوسه می‌کند»، زیرا خدا هرگز از بدیها وسوسه نمی‌شود و او هیچ‌کس را وسوسه نمی‌کند. ۱۴ اما هرکس در وسوسه می‌افتد، وقتی که شهوت وی او را می‌کشد، و فریفته می‌سازد. ۱۵ پس شهوت آبتن شده، گناه را می‌زاید و گناه به انجام رسیده، مرگ را تولید می‌کند. ۱۶ ای برادران عزیز من، گمراه مشوید! ۱۷ هر بخشندگی نیکو و هر بخشش کامل از بالا است، و نازل می‌شود از پدر نورها، که نزد او هیچ تبدیل و سایه‌گردش نیست. ۱۸ او محض اراده خود ما را به وسیله کلمه حق تولید نمود، تا ما چون نوبر مخلوقات او باشیم.

عمل به کلام خدا

۱۹ بنابراین، ای برادران عزیز من، هرکس در شنیدن تند، و در گفتن آهسته، و در خشم سُست باشد، ۲۰ زیرا خشم انسان عدالت خدا را به عمل نمی‌آورد. ۲۱ پس هر نجاست و افزونی شر را دور کنید و با فروتنی، کلام کاشته شده را بپذیرید، که قادر است که جانهای شما را نجات بخشد. ۲۲ اما کنندگان کلام باشید نه فقط شنوندگان، که خود را فریب می‌دهند. ۲۳ زیرا اگر کسی کلام را

یعقوب، که غلام خدا و خداوند عیسی مسیح است، به دوازده سبط که پراکنده هستند؛ خوش باشید.

وسوسه‌ها

۲ ای برادران من، وقتی که در وسوسه‌های گوناگون مبتلا شوید، کمال خوشی دانید؛ ۳ چونکه می‌دانید که امتحان ایمان شما صبر را پیدا می‌کند. ۴ اما صبر را عمل تام خود باشد، تا کامل و تمام شوید و محتاج هیچ چیز نباشید. ۵ و اگر از شما کسی محتاج به حکمت باشد، سؤال بکند از خدایی که هر کس را به سخاوت عطا می‌کند و ملامت نمی‌نماید، و به او داده خواهد شد. ۶ اما به ایمان سؤال بکند، و هرگز شک نکند. زیرا هرکه شک کند، مانند موج دریاست که از باد رانده و متلاطم می‌شود. ۷ زیرا چنین شخص گمان نبرد که از خداوند چیزی خواهد یافت. ۸ مرد دو دل در تمام رفتار خود ناپایدار است. ۹ اما برادر مسکین به سرافرازی خود فخر بنماید، ۱۰ و دولت‌مند از فروتنی خود، زیرا مثل گلِ علف در گذر است. ۱۱ از آن‌رو که آفتاب با گرمی طلوع کرده، علف را خشکانید و گلش به زیر افتاده، حُسن صورتش زایل شد: به همین‌طور شخص دولت‌مند نیز در راه‌های خود، پژمرده خواهد گردید.

باشنود و عمل نکند، شخصی را ماند که صورت طبیعی خود را در آینه می‌نگرد. ۲۴ زیرا خود را نگرست و رفت و فوراً فراموش کرد که چطور شخصی بود. ۲۵ اما کسی که بر شریعت کامل آزادی چشم دوخت، و در آن ثابت ماند، او چون شنونده فراموشکار نمی‌باشد، بلکه کننده عمل، پس او در عمل خود مبارک خواهد بود. ۲۶ اگر کسی از شما گمان برد که پرستنده خدا است و افسار زبان خود را نکشد، بلکه دل خود را فریب دهد، پرستش او باطل است. ۲۷ پرستش صاف و بی‌عیب نزد خدا و پدر این است، که به یتیمان و بیوه‌زنان در مصیبت ایشان مهربانی کنند، و خود را از آرایش دنیا نگاه دارند.

که بر شما نهاده شده است کفر نمی‌گویند؟^۸ اما اگر آن شریعت ملوکانه را برحسب کتاب به جا آورید، یعنی «همسایه خود را مثل نفس خود محبت نما» نیکو می‌کنید. ۹ اما اگر ظاهربینی کنید، گناه می‌کنید و شریعت شما را به خطاکاری ملزم می‌سازد. ۱۰ زیرا هرکه تمام شریعت را نگاه دارد و در یک جزو بلغزد، ملزم همه می‌باشد. ۱۱ زیرا او که گفت: «زنا مکن» نیز گفت: «قتل مکن» پس هرچند زنا نکنی، اگر قتل کردی، از شریعت تجاوز نمودی. ۱۲ همچنین سخن گویند و عمل نمایند، مانند کسانی که بر ایشان داوری به شریعت آزادی خواهد شد. ۱۳ زیرا آن داوری بی‌رحم خواهد بود بر کسی که رحم نکرده است و رحم بر داوری مفتخر می‌شود.

پرهیز از جانبداری

۲ ای برادران من، ایمان خداوند ما عیسی مسیح، رب العجلال را، با ظاهربینی مدارید. ۲ زیرا اگر به کنیسه شما شخصی با انگشتی زرین و لباس نفیس داخل شود و فقیری نیز با پوشاک ناپاک درآید؛ ۳ و به صاحب لباس فاخر متوجه شده، گویند: «اینجا نیکو بنشین» و به فقیر گویند: «تو در آنجا بایست، یا زیر پای انداز من بنشین»، ۴ آیا تبعیض قائل نشدید و داوران خیالات فاسد نگشته‌اید؟ ۵ ای برادران عزیز، گوش دهید، آیا خدا فقیران این جهان را برنگزیده است تا دولت‌مند در ایمان و وارث آن ملکوتی که به محبتان خود وعده فرموده است بشوند؟ ۶ اما شما فقیر را حقیر شمرده‌اید. آیا دولت‌مندان بر شما ستم نمی‌کنند و شما را در محکمه‌ها نمی‌کشند؟ ۷ آیا ایشان به آن نام نیکو

ایمان و عمل

۱۴ ای برادران من، چه سود دارد اگر کسی گوید، ایمان دارم، وقتی که عمل ندارد؟ آیا ایمان می‌تواند او را نجات بخشد؟ ۱۵ پس اگر برادری یا خواهری برهنه و محتاج خوراک روزینه باشد، ۱۶ و کسی از شما بدیشان گوید: «به سلامتی بروید و گرم و سیر شوید»، اما ما محتاج بدن را بدیشان ندهد، چه نفع دارد؟ ۱۷ همچنین ایمان نیز اگر اعمال ندارد، در خود مرده است. ۱۸ بلکه کسی خواهد گفت: «تو ایمان داری و من اعمال دارم. ایمان خود را بدون اعمال به من بنما، و من ایمان خود را از اعمال خود به تو خواهم نمود.» ۱۹ تو ایمان داری که خدا واحد است؟ نیکو می‌کنی! شیاطین نیز ایمان دارند و

۶ و زبان آتشی است! آن عالم ناراستی در میان اعضای ما زبان است که تمام بدن را می‌آلاید و دایره کائنات را می‌سوزاند و از جهنم سوخته می‌شود!

۷ زیرا که هر طبیعتی از وحوش و طیور و حشرات و حیوانات بحری از طبیعت انسان رام می‌شود و رام شده است. ۸ اما زبان را کسی از مردمان نمی‌تواند رام کند؛ شرارتی سرکش و پر از زهر قاتل است! ۹ خدا و پدر را به آن متبارک می‌خوانیم، و به همان مردمان را که به صورت خدا آفریده شده‌اند، لعن می‌گوییم. ۱۰ از یک دهان برکت و لعنت بیرون می‌آید! ای برادران، شایسته نیست که چنین شود. ۱۱ آیا چشمه از یک شکاف، آب شیرین و شور جاری می‌سازد؟ ۱۲ یا می‌شود ای برادران من که درخت انجیر، زیتون یا درخت مو، انجیر بار آورد؟ و چشمه شور نمی‌تواند آب شیرین را موجود سازد.

حکمت از بالا

۱۳ کیست در میان شما که حکیم و عالم باشد؟ پس اعمال خود را از سیرت نیکو به تواضع حکمت ظاهر بسازد. ۱۴ اما اگر در دل خود حسد تلخ و تعصب دارید، فخر نکنید، و به ضد حق دروغ مگویید. ۱۵ این حکمت از بالا نازل نمی‌شود، بلکه دنیوی و نفسانی و شیطانی است. ۱۶ زیرا هر جایی که حسد و تعصب است، در آنجا فتنه و هر امر زشت موجود می‌باشد. ۱۷ اما آن حکمت که از بالا است، اول طاهر است و بعد صلح‌آمیز و ملایم و نصیحت‌پذیر و پراز رحمت و میوه‌های نیکو و بی‌تردد و بی‌ریا. ۱۸ و

می‌لرزند! ۲۰ و اما ای مرد باطل، آیا می‌خواهی دانست که ایمان بدون اعمال، باطل است؟

۲۱ آیا پدر ما ابراهیم به اعمال، عادل شمرده نشد، وقتی که پسر خود اسحاق را به قربانگاه گذرانید؟ ۲۲ می‌بینی که ایمان با اعمال او عمل کرد و ایمان از اعمال، کامل گردید. ۲۳ و آن نوشته تمام گشت که می‌گوید: «ابراهیم به خدا ایمان آورد و برای او به عدالت محسوب گردید»، و دوست خدا نامیده شد. ۲۴ پس می‌بینید که انسان از اعمال عادل شمرده می‌شود، نه از ایمان تنها. ۲۵ و همچنین آیا راحاب فاحشه نیز از اعمال عادل شمرده نشد وقتی که قاصدان را پذیرفته، به راهی دیگر روانه نمود؟ ۲۶ زیرا چنانکه بدن بدون روح مرده است، همچنین ایمان بدون اعمال نیز مرده است.

رام کردن زبان

ای برادران من، بسیار معلّم نشوید، چونکه می‌دانید که بر ما داوری سخت‌تر خواهد شد. ۲ زیرا همگی ما بسیار می‌لغزیم. و اگر کسی در سخن گفتن نلغزد، او مرد کامل است و می‌تواند عنان تمام جسد خود را بکشد. ۳ و اینک، لگام را بر دهان اسبان می‌زنیم، تا مطیع ما شوند، و تمام بدن آنها را برمی‌گردانیم. ۴ اینک، کشتیها نیز چقدر بزرگ است و از بادهای سخت رانده می‌شود، اما با سگان کوچک به هر طرفی که اراده ناخدا باشد، برگردانیده می‌شود. ۵ همچنان زبان نیز عضوی کوچک است و سخنان کبرآمیز می‌گوید. اینک، آتش کمی چه جنگل عظیمی را می‌سوزاند.

کنند، شریعت را ناسزا گفته و بر شریعت حکم کرده باشد. اما اگر بر شریعت حکم کنی، عامل شریعت نیستی، بلکه داور هستی. ۱۲ صاحب شریعت و داور، یکی است که بر رهانیدن و هلاک کردن قادر می‌باشد. پس تو کیستی که بر همسایه خود داوری می‌کنی؟

فخر نکردن درباره فردا

۱۳ هان، ای کسانی که می‌گویید: «امروز و فردا به فلان شهر خواهیم رفت و در آنجا یک سال به سر خواهیم برد و تجارت خواهیم کرد و نفع خواهیم بُرد»، ۱۴ و حال آنکه نمی‌دانید که فردا چه می‌شود؛ از آنرو که حیات شما چیست؟ مگر بخاری نیستید که اندک زمانی ظاهر است و بعد ناپدید می‌شود؟ ۱۵ به عوض آنکه باید گفت که «اگر خدا بخواهد، زنده می‌مانیم و چنین و چنان می‌کنیم.» ۱۶ اما اکنون به غرور خود فخر می‌کنید و هر چنین فخر بد است. ۱۷ پس هرکه نیکویی کردن بدانند و به عمل نیارند، او را گناه است.

هشدار به دولتمندان

هان ای دولتمندان، برای مصیبت‌هایی که بر شما وارد می‌آید، گریه و ولوله نمایید. ۲ دولت شما فاسد و رخت شما بیدخورده می‌شود. ۳ طلا و نقره شما را زنگ می‌خورد، و زنگ آنها بر شما شهادت خواهد داد و مثل آتش، گوشت شما را خواهد خورد. شما در زمان آخر خزانه اندوخته‌اید. ۴ اینک، مزد عمل‌هایی که کشته‌های شما را درویده‌اند، و شما آن را به

میوه عدالت در صلح کاشته می‌شود برای آنانی که صلح را به عمل می‌آورند.

اطاعت از خدا

از کجا در میان شما جنگها و از کجا نزاع‌ها پدید می‌آید؟ آیا نه از لذت‌های شما که در اعضای شما جنگ می‌کند؟ ۲ طمع می‌ورزید و ندارید؛ می‌کشید و حسد می‌نمایید و نمی‌توانید به چنگ آرید؛ و جنگ و جدال می‌کنید و ندارید، از این جهت که سؤال نمی‌کنید؛ ۳ و سؤال می‌کنید و نمی‌یابید، از اینرو که به تبت بد سؤال می‌کنید، تا در لذات خود صرف نمایید. ۴ ای زانیان، آیا نمی‌دانید که دوستی دنیا، دشمنی خداست؟ پس هرکه می‌خواهد دوست دنیا باشد، دشمن خدا گردد. ۵ آیا گمان دارید که کتاب عبث می‌گوید، روحی که او را در ما ساکن کرده است، تا به غیرت بر ما اشتیاق دارد؟ ۶ اما او فیض زیاده می‌بخشد. بنابراین می‌گوید: «خدا متکبران را مخالفت می‌کند، اما فروتنان را فیض می‌بخشد.»

۷ پس خدا را اطاعت نمایید و با ابلیس مقاومت کنید، تا از شما بگریزد. ۸ و به خدا تقرب جوید تا به شما نزدیکی نماید. دست‌های خود را طاهر سازید، ای گناهکاران و دل‌های خود را پاک کنید، ای دودلان. ۹ خود را خوار سازید، و ناله و گریه نمایید، و خنده شما به ماتم و خوشی شما به غم مبدل شود. ۱۰ در حضور خدا فروتنی کنید، تا شما را سرفراز فرماید. ۱۱ ای برادران، یکدیگر را ناسزا مگویید، زیرا هرکه برادر خود را ناسزا گوید و بر او حکم

نه به آسمان و نه به زمین و نه به هیچ سوگند دیگر، بلکه بلیِ شما بلی باشد و نیِ شما نی، مبادا در تحکم بیفتید.

۱۳ اگر کسی از شما مبتلای بلایی باشد، دعا بنماید و اگر کسی خوشحال باشد، سرود بخواند. ۱۴ و هرگاه کسی از شما بیمار باشد، کشیشان کلیسا را طلب کند تا برایش دعا نمایند، و او را به نام خداوند به روغن تدهین کنند. ۱۵ و دعای ایمان، مریض را شفا خواهد بخشید و خداوند او را خواهد برخیزانید، و اگر گناه کرده باشد، از او آمرزیده خواهد شد. ۱۶ نزد یکدیگر به گناهان خود اعتراف کنید، و برای یکدیگر دعا کنید تا شفا یابید، زیرا دعای مرد عادل در عمل، قوت بسیار دارد. ۱۷ الیاس نیز انسانی بود مثل ما، و به تمامی دل دعا کرده باران نبارد، و تا مدّت سه سال و شش ماه باران نبارید. ۱۸ و باز دعا کرد و آسمان بارید و زمین ثمر خود را رویانید.

۱۹ ای برادران من، اگر کسی از شما از راستی منحرف شود و شخصی او را بازگرداند، ۲۰ بدانند هرکه گناهکار را از گمراهی راه او برگرداند، جانی را از مرگ رها نیده و گناهان بسیار را پوشانیده است.

فریب نگاه داشته‌اید، فریاد برمی‌آورد و ناله‌های دروگران، به گوشه‌های خدای لشکرها رسیده است. ۵ بر روی زمین به ناز و کامرانی مشغول بوده، دل‌های خود را در یوم قتل پروردید. ۶ بر مرد عادل فتوی دادید و او را به قتل رسانیدید و با شما مقاومت نمی‌کند.

صبر در زحمات

۷ پس ای برادران، تا هنگام آمدن خداوند صبر کنید. اینک، دهقان انتظار می‌کشد برای محصول گرانهای زمین و برایش صبر می‌کند، تا باران اولین و آخرین را بیابد. ۸ شما نیز صبر نمایید و دل‌های خود را قوی سازید، زیرا که آمدن خداوند نزدیک است. ۹ ای برادران، از یکدیگر شکایت مکنید، مبادا بر شما حکم شود. اینک، داور بر در ایستاده است. ۱۰ ای برادران، نمونه زحمت و صبر را بگیرید از انبیایی که به نام خداوند تکلم نمودند. ۱۱ اینک، صابران را برکت گرفته می‌گوییم، و صبر ایوب را شنیده‌اید و انجام کار خداوند را دانسته‌اید، زیرا که خداوند به غایت مهربان و کریم است.

دعای ایمان

۱۲ اَمَّا اَوَّلُ هَمِّهٖ اِی برادران من، قسم مخورید،